

- Ревѣіе, ἰω. οὐδ. ζήλος, ἐριθεία, (ὄρα καὶ ἐν τῷ ρεκѣ).
 ἔρις. παρβλ. РЕТЬ, рѣспра, РЕКѣ, чѣшн. μελ. ἐρῶ. (ἴ μετχ.
 свѣрь, разжѣніе. ρεκѣψіѣ, αλ, γε. καὶ συντε-
 Реврѣ, ἰ. οὐδ. πλευρά, πλευρόν. τμη. ρεκѣψч ψи ψе. ἐκλαμ-
 Ревнѣвѣй, αλ, σε. ἐπιθ. ζηλό- θάνεται ἐνίοτε καὶ ἀντὶ ἐνε-
 τυπος. 2) = ρевнѣтельнѣй. στῶτ. ὡς ἐν Ἡσαΐ. 28. 11.
 Ревнѣтель, α. ἀρσ. ζηλωτής. ρεκѣψе ἡμх. λέγοντες αὐτοῖς.
 Ревнѣтельнѣй, αλ, σε. ἐπιθ. ζη- ἀντὶ τοῦ = глаголюще. καὶ
 λωτικός, ζηλωτής. παθ. ρекѣмѣй, αλ, се. ἀντὶ
 Ревнѣс Оврѣзіе, ἰω. οὐδ. ζηλο- τοῦ = глаголемѣй = прозѣ-
 τυпіа. вѣемѣй).
 Рѣвносѣннѣй, αλ, се. ἐπιθ. ζη- Рѣкше (μετχ. συντετμη. ἀριθ.
 λωτός. 2) νεολογ. ὁ ἐνθερμος πληθ. εἰπόντες, εἰρηκότες,
 ζηλωτής, ὁ εἰς ἄκρον πρόθυ- ἐκλαμβανομένη ἀντὶ) ἐπιρ.
 μος εἰς τι. δηλαδὲ, ἡγουν. = сѣрѣчь.
 Рѣвносѣннѣ. ἐπιρ. μετὰ πολ- Рѣмѣнѣ, мѣнѣ. ἀρσ. ἱμᾶς, λῶ-
 λοῦ ζήλου. καὶ ζηλοτύπως. ρος, λῶρον. § — мѣчл. τελα-
 Рѣвносѣть, н. θηλ. ζήλος, καὶ μῶν. (ἐν τῷ πληθ. ἀριθ. ρе-
 ζυλοτυпіа. мѣнн, καὶ ἐν κ. ρемѣніе, ἰω.
 Ревнѣдѣ, ψи (по). παρτ. ρевно- οὐδ. [ἀθροιστ.] ἱμάντες, λῶ-
 вѣхч. ζηλώω-ῶ, παραζηλώω- ρία).
 -ῶ. 2) ζηλοτυπέω-ῶ. (ἄλλοτε Рѣть, н. θηλ. ἐριθεία. 2) ἐπὶ
 αὐξάνει καὶ διὰ τῆς. воз, καλοῦ. ἄμιλλα (174).
 προθεσ. ὡς ἐν ψαλμῶ 72. воз- Ретѣсѣ, ἡшнсѣ. παρτ. ρетѣх-
 ρевновѣхч, ἐζήλωσα). чѣ (καὶ — тѣхѣ). καὶ πλέον οὐ.
 Рекѣсч. рѣкѣж-лѣ-лѣ ἐсѣ, ρечѣ. ἀμιλλάομαι-ῶμαι. (174. дѣ-
 ἀρσ. (τοῦ ρекѣ). εἶπον, εἶπα, брѣю рѣтѣю ретѣсѣ. τὴν κα-
 εἶρηκα, ἔφην. μ. ρекѣ чѣшн. λὴν ἀμιλλὰν ἀμιλλώμενος).
 ἐρῶ. προστ. рѣцѣ, даречѣтч. Речѣніе, ἰω. οὐδ. λέξις.
 ἀπαρεμφ. ρечѣ. μετχ. ρекѣн Речѣннѣй, αλ, се. μετχ. παθ.
 -вѣшѣ, αλ, γε. μελ. ρекѣψіѣ. χρ ἀορ. εἰρημένος, ῥηθείς.